

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספורי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "איוב" – פרק לז

א אַף־לְזֹאת יִחַרד לְבִי וְיִתַר מִמְּקוֹמוֹ: ב שָׁמְעוּ שָׁמוּעַ בְּרָגְזוֹ
קָלוֹ וְהִגָּה מִפִּי יֵצֵא: ג תַּחַת־כָּל־הַשָּׁמַיִם יִשְׂרָהוּ וְאוּרוֹ
עַל־כַּנְפוֹת הָאָרֶץ: ד אַחֲרָיו ו יִשְׂאֵג־קוֹל יָרְעַם בְּקוֹל גְּאוֹנוֹ
וְלֹא יַעֲקֹבֵם כִּי־יִשְׁמַע קוֹלוֹ: ה יָרְעַם אֵל בְּקוֹלוֹ נִפְלְאוֹת
עֲשֶׂה גְדֻלוֹת וְלֹא נִדְעָ: ו כִּי לִשְׁלֵג ו יֹאמֶר הוּא אֶרֶץ וְגֶשֶׁם
מִטָּר וְגֶשֶׁם מִטְּרוֹת עֵזוֹ: ז בְּיַד־כָּל־אָדָם יַחֲתוֹם לְדַעַת
כָּל־אֲנָשִׁי מַעֲשֵׂהוּ: ח וְתָבוֹא חַיָּה בְּמוֹ־אָרֶב וּבְמַעֲוֹנוֹתֶיהָ
תִּשְׁכֵּן: ט מִן־הַחֶדֶר תָּבוֹא סוּפָה וּמִמְזָרִים קָרָה:
י מִנְּשִׁמַּת־אֵל יִתֵּן־קִנְיָן וְרַחַב מַיִם בְּמוֹצָק: יא אַף־בְּרִי יִטְרִיחַ
עַב יִפְיֵץ עֲנַן אוּרוֹ: יב וְהוּא מְסַבּוֹת ו מִתְהַפֵּךְ בְּתַחֲבוּלָתוֹ
בְּתַחֲבוּלָתוֹ לְפַעֲלָם כָּל אֲשֶׁר יֵצוּם ו עַל־פְּנֵי תֵּבֵל אֶרְצָה:
יג אִם־לִשְׁבֹּט אִם־לְאֶרְצוֹ אִם־לְחֹסֵד יִמְצְאֶהוּ: יד הַאֲזִינָה

זאת איוב עמד והתבונן | נפלאות אל: טו התדע
בשום-אלוה עליהם והופיע אור עננו: טז התדע
על-מפלשי-עב מפלאות תמים דעים: יז אשר-בגדיך חמים
בהשקט ארץ מדרום: יח תרקיע עמו לשחקים חזקים כראי
מוצק: יט הודיענו מה-נאמר לו לא-נערך מפני-חשך:
כ היספר-לו כי אדבר אם-אמר איש כי יבלע: כא ועתה |
לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם:
כב מצפון זהב יאתה על-אלוה נורא הוד: כג שדי
לא-מצאנהו שגיא-כח ומשפט ורב-צדקה לא יענה: כד לכן
יראוהו אנשים לא-יראה כל-חכמי-לב:

ספר "איוב" – פרק לח

א ויען-יהוה את-איוב מן מן | הסערה ויאמר: ב מי זה |
מחשיך עצה במלין בלי-דעת: ג אזור-נא כגבר חלציך
ואשאלך והודיעני: ד איפה היית ביסדי-ארץ הגד
אם-ידעת בינה: ה מי-שם ממדיה כי תדע או מי-נטה
עליה קו: ו על-מה אדניה הטבעו או מי-ירה אבן פנתה:
ז ברן-יחד כוכבי בקר ויריעו כל-בני אלהים: ח ויסך

בְּדַלְתַיִם יָם בְּגִיחוֹ מֵרַחֵם יֵצֵא: ט בְּשׁוּמֵי עֵנָן לְבִשׁוֹ וְעָרְפֶּל
חֲתַלְתּוֹ: י וְאֶשְׁבֵּר עָלָיו חֲקֵי וְאֲשִׁים בְּרִיחַ וּדְלָתַיִם: יא וְאִמַּר
עַד־פֹּה תָבוֹא וְלֹא תִסִּיף וּפֹא יִשִׁית בְּגֵאוֹן גְּלִיף: יב הַמִּימִיף
צוֹיֵת בְּקָר יִדְעָתָה שִׁחַר יִדְעַת הַשִּׁחַר מְקוֹמוֹ: יג לְאַחוֹז בְּכַנְפוֹת
הָאָרֶץ וַיִּנְעֲרוּ רִשְׁעִים מִמֶּנֶּה: יד תִּתְהַפֵּף כְּחֹמֶר חוֹתָם
וַיִּתְיַצְבוּ כְּמוֹ לְבוֹשׁ: טו וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אֹרֶם וּזְרוּעַ רִמָּה
תִּשְׁבֵּר: טז הִבָּאת עַד־נְבֻכִי־יָם וּבַחֲקָר תִּהְיוּם הִתְהַלַּכְתָּ:
יז הַנְּגִלוּ לְךָ שַׁעֲרֵי־מוֹת וְשַׁעֲרֵי צְלָמוֹת תִּרְאֶה: יח הַתְּבַנְנָת
עַד־רַחֲבֵי־אָרֶץ הִגֵּד אִם־יִדְעַת כְּלָה: יט אֵי־זֶה הַדֶּרֶךְ
יִשְׁכֵּן־אוֹר וְחֹשֶׁךְ אֵי־זֶה מְקוֹמוֹ: כ כִּי תִקְחֶנּוּ אֶל־גְּבוּלוֹ וְכִי
תִבִּין נְתִיבוֹת בֵּיתוֹ: כא יִדְעַת כִּי־אֵז תּוֹלֵד וּמִסְפַּר יְמֵיךָ
רַבִּים: כב הִבָּאת אֶל־אֲצֵרוֹת שְׁלֵג וְאוֹצְרוֹת בַּרְד תִּרְאֶה:
כג אֲשֶׁר־חִשַׁכְתִּי לְעֵת־צָר לְיוֹם קָרָב וּמִלְחָמָה: כד אֵי־זֶה
הַדֶּרֶךְ יַחְלֶק אוֹר יַפִּיץ קָדִים עַל־יִשְׂרָאֵל: כה מִי־פִלַּג לְשֹׁטֶף
תִּעְלֶה וְדֶרֶךְ לַחֲזִיז קָלוֹת: כו לְהַמְטִיר עַל־אָרֶץ לֹא־אִישׁ
מִדְּבַר לֹא־אָדָם בּוֹ: כז לְהַשְׁבִּיעַ שָׂאָה וּמִשָּׂאָה וּלְהַצְמִיחַ
מִצָּא דָשָׂא: כח הַיֵּשׁ־לְמָטָר אָב אוֹ מִי־הוֹלִיד אֶגְלֵי־טָל:
כט מִבֶּטֶן מִי יֵצֵא הַקָּרַח וּכְפֹר שָׁמַיִם מִי יִלְדוּ: ל כָּאֵבֶן מַיִם

יִתְחַבְּאוּ וּפְנֵי תְהוֹם יִתְלַכְּדוּ: לא הִתְקַשֵּׁר מְעַדְנֹת כִּימָה
 אוֹ-מִשְׁכּוֹת כָּסִיל תִּפְתַּח: לב הִתְצִיא מִזְרוֹת בְּעֵתוֹ וְעֵישׁ
 עַל-בְּנֵיהָ תִנְחֵם: לג הִידְעֵת חֲקוֹת שָׁמַיִם אִם-תִּשִׁים מִשְׁטְרוֹ
 בְּאָרְץ: לד הִתְרִים לְעֵב קוֹלְךָ וְשִׁפְעֵת-מַיִם תִּכְסֹךְ:
 לה הִתְשַׁלַּח בְּרָקִים וַיִּלְכוּ וַיֹּאמְרוּ לְךָ הֲנִנּוּ: לו מִי-שֵׁת בַּטַּחֲוֹת
 חֲכָמָה אוֹ מִי-נָתַן לִשְׁכּוֹי בִּינָה: לז מִי-יִסְפֹּר שְׁחַקִּים בְּחֲכָמָה
 וְנִבְלֵי שָׁמַיִם מִי יִשְׁכִּיב: לח בְּצַקֶּת עֵפֶר לְמוֹצֵק וְרִגְבִים
 יִדְבְּקוּ: לט הִתְצוּד לְלִבִּיא טָרֶף וְחַיִּת כְּפִירִים תִּמְלֵא:
 מ כִּי-יִשְׁחוּ בַמְּעוֹנוֹת יִשְׁבוּ בַּסֶּכֶה לְמוֹ-אַרְבִּי: מא מִי יִכִּין
 לְעֵרֵב צִידוֹ כִּי- יִלְדוּ יִלְדוּ אֶל-אֵל יִשׁוּעוֹ יִתְעוּ לְבִלִּי-אֶכֶל:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וחי, נוטריי ויתבוננו ח'סדי 'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
 וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)

נ"ך היומי – לימוד כל ספרי נביאים וכתובים במעגל השנה – [עמוד 1507]